

بررسی روابط نامساوی بین اعداد فازی ذوزنقه‌ای و اثبات خواص آنها

مسعود مصدق خواه^۱

دانشگاه امام حسین (ع)، دانشکده فنی مهندسی

mmosdegh@ihu.ac.ir

چکیده

مقایسه و مرتب کردن اعداد فازی، یکی از مسائلی است که اغلب در نظریه فازی مطرح بوده، و در کاربردهای نظریه فازی در حوزه‌های تصمیم‌گیری و کنترل، بیشتر مورد نیاز بوده‌است. هر نوع مقایسه بین اعداد فازی، مستلزم تعریف یک رابطه نامساوی است. رابطه نامساوی بین اعداد حقیقی، دارای خواصی است که در اثبات روابط جبری روی نامعادلات حقیقی، از آنها استفاده می‌شود. تعمیم این خواص در مورد روابط نامساوی بین اعداد فازی، موجب تسهیل بعضی استنتاجات جبری مربوط به نامعادلات فازی می‌گردد. بیشتر روابط مقایسه‌ای فازی ارائه شده در ادبیات موضوع، فاقد چنین خواصی هستند یا خواص آنها اثبات نشده‌است. در این مقاله، ضمن تعریف دو نوع رابطه نامساوی، خواص آنها تعیین و اثبات شده‌است. همچنین، برای برخی از روابط نامساوی موجود، خاصیت‌هایی مورد بررسی و اثبات قرار گرفته‌است. در این مطالعه، به دلیل کاربرد زیاد، اعداد فازی ذوزنقه‌ای مبنای اثبات قضایا بوده‌است.

واژه های کلیدی: عدد فازی - روابط نامساوی فازی - مقایسه اعداد فازی - استنتاجات جبری فازی.

۱- مقدمه

برای نشان دادن بسیاری از پارامترهای غیر قطعی در دنیای واقعی، می‌توان از اعداد فازی استفاده کرد. همچنین می‌توان بسیاری از پارامترهای کیفی را نیز توسط اعداد فازی (به صورت متغیرهای زبانی) بیان کرد. به همین علت، این اعداد به طور گسترده‌ای در حوزه‌های مختلف، از جمله نظریه‌های تصمیم‌گیری، کنترل و زمان‌بندی فازی، به کار رفته‌اند. همزمان با استفاده از اعداد فازی، بحث مقایسه آنها اهمیت پیدا می‌کند. متأسفانه، بر خلاف اعداد حقیقی، رابطه نامساوی بین اعداد فازی، منحصر به فرد نیست؛ بلکه، توسط محققین مختلف، ده‌ها روش و معیار برای مقایسه اعداد فازی ارائه شده‌است. هر کدام از این روش‌ها، برای کاربردهای ویژه مفید هستند و معمولاً نمی‌توان یکی را نسبت به دیگری صاحب برتری دانست. هر روش مقایسه، مبین یک رابطه نامساوی است، زیرا با استفاده از آن می‌توان به صورت قطعی یا فازی، حکم کرد که کدام عدد از دیگری بزرگتر است. در بسیاری از موارد، همچون رتبه‌بندی جایگزین‌ها، یا پیدا کردن بیشترین و کمترین چند عدد فازی، خواص رابطه نامساوی چندان اهمیتی ندارد. اما در مواردی که لازم باشد از یک یا ترکیب چند رابطه نامساوی، پس از انجام بعضی عملیات جبری یا بدون آن، رابطه نامساوی دیگری استنتاج شود، خواص این نامساوی‌ها باید اثبات شود. در بخش دوم این مقاله، بعضی از روش‌های ارائه شده در منابع در مورد مقایسه اعداد فازی به طور مختصر بیان می‌شود. در بخش سوم، در مورد عملگر ماکزیمم دو عدد فازی بحث خواهیم کرد. این عملگر نقش مهمی در تعریف رابطه نامساوی نسبی ایفا می‌کند. بخش چهارم که قسمت اصلی مقاله را تشکیل می‌دهد، به معرفی دو رابطه نامساوی از دیدگاه نسبتاً جدیدی

می‌پردازد. نابرابری مطلق، صریح‌ترین نوع نامساوی است که برای آن می‌توان خصوصیتی را اثبات نمود. نابرابری نسبی که بر اساس عملگر ماکزیمم اعداد فازی تعریف شده‌است، در بخش سوم بررسی می‌شود. این رابطه نامساوی نیز دارای ویژگی‌هایی است که این ویژگی‌ها در ادامه اثبات می‌گردند. همچنین، بیان خواص برخی از روابط نامساوی موجود در ادبیات، در پایان این بخش انجام می‌شود.

۲- مرور روش‌های مقایسه بین اعداد فازی

برای مقایسه‌ی اعداد فازی، بر خلاف اعداد حقیقی، معیار منحصر به فرد، محکم و مورد قبول عام وجود ندارد و این مطلب همواره به عنوان یک مسئله برای محققین مطرح بوده است. به همین دلیل، تاکنون تعداد زیادی معیار، روش و قاعده برای مرتب کردن اعداد فازی ارائه شده که بر اساس کاربردهای گوناگون، مفروضات و سلیقه‌ی نویسندگان، متفاوت بوده‌اند و معمولاً نمی‌توان یکی را نسبت به دیگری صاحب برتری دانست [1]. هیچ کدام از این روش‌ها هنوز مقبولیت عامه پیدا نکرده و به صورت قرارداد کلی در نیامده است و ارائه روش‌های جدیدتر هنوز ادامه دارد. به طور کلی مقایسه اعداد فازی با یکدیگر، در متون مربوط به نظریه فازی بسیار مطرح بوده و روش‌ها و دیدگاه‌های مختلفی در این مورد ارائه شده‌است [۱]. دو گونه اساسی برای مقایسه عبارتند از:

۱- مقایسه فازی. بین دو عدد فازی مقایسه زوجی انجام می‌شود و نتیجه مقایسه، خود به صورت یک تابع عضویت، یعنی درجه‌ای از بزرگتر یا کوچکتر بودن یک عدد نسبت به دیگری، بیان می‌گردد.

۲- مقایسه صریح. در این روش‌ها، نتیجه مقایسه به صورت صریح بیان می‌شود. یعنی بر اساس یک قاعده تعریف شده، اعلام می‌شود که یک عدد نسبت به دیگری، بزرگتر، کوچکتر یا مساوی است.

روش‌های نوع اول بیشتر در مسائلی که با رتبه‌بندی جایگزین‌ها مواجه هستیم مفید هستند، اما در تجزیه و تحلیل‌های ریاضی روش‌های نوع دوم مفیدترند، زیرا استنتاجات ریاضی در مورد آن‌ها راحت‌تر قابل کاربرد است. روش‌های نوع دوم نیز خود بر دو گونه‌اند، مستقل از تصمیم‌گیر (تحلیل‌گر) و وابسته به تحلیل‌گر. روش‌های مطرح شده در منابع [۲، ۳، ۴، ۵ و ۶] از جمله روش‌های مستقل از تصمیم‌گیر هستند. در روش‌های وابسته به تحلیل‌گر، درجه‌ای از خوشبینی ($0 \leq \lambda \leq 1$) برای تحلیل‌گر تعریف می‌شود، و نتیجه مقایسه بر حسب مقدار λ ، متفاوت است. به عنوان نمونه‌ای از این نوع روش‌ها می‌توان به [۷]، ۸ و ۹ اشاره نمود. در مورد مقایسه صریح، با وجود اینکه مطالعات فراوانی انجام و روش‌های متعددی ارائه شده‌است، اما ویژگی‌های ریاضی مربوط به روابط نامساوی فازی برگرفته از آن‌ها، در کمتر مقاله‌ای یافت می‌شود. در بعضی از مطالعات که در آن‌ها لازم‌است استنتاجات ریاضی انجام شود، این نقصان، منجر به بروز مشکلاتی می‌گردد.

۳- عملگر ماکزیمم دو عدد فازی

روش بدست آوردن ماکزیمم دو عدد فازی، استفاده از اصل تعمیم [۱۰] برای عملگر \max است. براین اساس، اگر داشته باشیم $\tilde{M} = \max\{\tilde{A}, \tilde{B}\}$ ، تابع عضویت \tilde{M} به صورت زیر به دست می‌آید:

$$\mu_{\tilde{M}}(x) = \sup_{z=\max(x,y)} \min\{\mu_{\tilde{A}}(x), \mu_{\tilde{B}}(y)\} \quad (1)$$

در حالت کلی \tilde{M} لزوماً برابر یکی از آن دو عدد نیست. اگر دو عدد فازی مورد مقایسه LR باشند، با توجه به رابطه (۱)، \tilde{M} لزوماً یک عدد فازی LR است. اگر دو عدد مورد مقایسه ذوزنقه‌ای باشند، در اغلب موارد \tilde{M} نیز یک عدد ذوزنقه‌ای است. اما اگر تابع عضویت دو عدد مورد مقایسه همپوشانی داشته باشند، باز هم می‌توان \tilde{M} را، که یک عدد فازی L-R است، با یک عدد فازی ذوزنقه‌ای با پارامترهایی مساوی با پارامترهای آن تقریب زد. در ادامه‌ی مطلب، تلاش می‌کنیم با استفاده از لم زیر، صحت تقریب را برای اعداد فازی ذوزنقه‌ای اثبات کنیم.

لم ۱

اگر $\tilde{A} = (A^a, A^b, A^c, A^d)$ و $\tilde{B} = (B^a, B^b, B^c, B^d)$ دو عدد فازی ذوزنقه‌ای باشند، و $\tilde{C} = \text{m}\tilde{\text{a}}\text{x}\{\tilde{A}, \tilde{B}\}$ در صورتی که عدد فازی ذوزنقه‌ای \tilde{A}_{ap} را به صورت زیر تعریف کنیم،

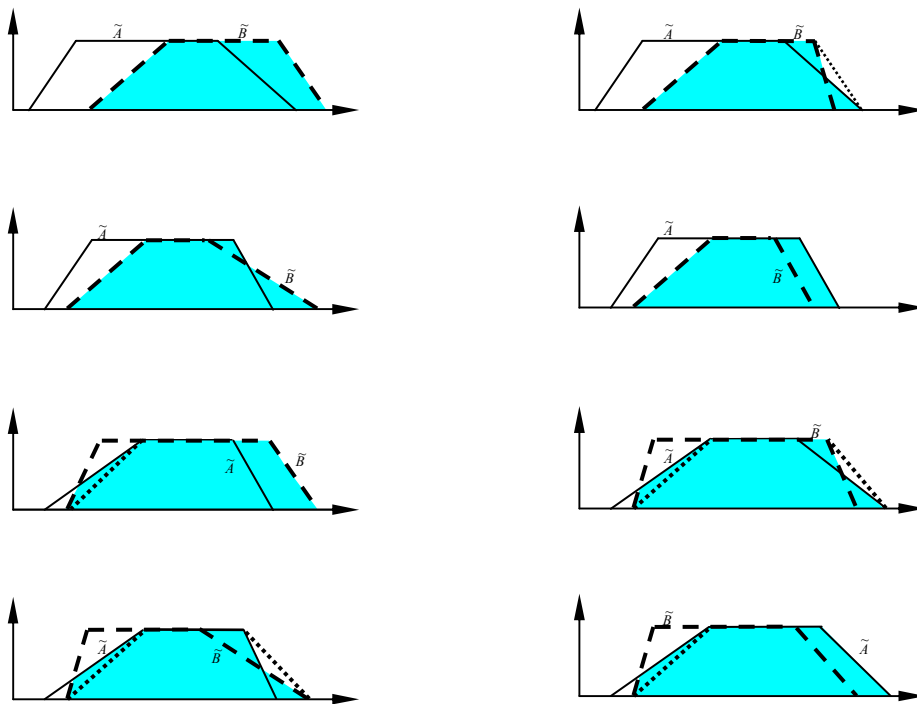
$$\tilde{A}_{ap} = [\max(A^a, B^a), \max(A^b, B^b), \max(A^c, B^c), \max(A^d, B^d)] = (A_{ap}^a, A_{ap}^b, A_{ap}^c, A_{ap}^d) \quad (۲)$$

آنگاه \tilde{C} یک عدد فازی LR دارای حد پایینی C^l ، حد بالایی C^u و مدهای C^{m_1}, C^{m_2} می‌باشد که برابرند با:

$$C^l = A_{ap}^a, C^{m_1} = A_{ap}^b, C^{m_2} = A_{ap}^c, C^u = A_{ap}^d, \quad (۳)$$

اثبات

با بررسی ۱۶ حالت مختلف قرار گرفتن دو عدد \tilde{A} و \tilde{B} نسبت به یکدیگر (شکل ۱) و به دست آوردن \tilde{A}_{ap} (مناطق هاشور خورده که با نقطه چین مناطق غیرخطی آنها به خطی تبدیل شده است) و $\text{m}\tilde{\text{a}}\text{x}\{\tilde{A}, \tilde{B}\}$ (مناطق هاشور خورده) به ترتیب از روابط (۲) و (۳)، در هر حالت حکم اثبات می‌شود. هشت حالت از این حالت‌ها در شکل (۱) نشان داده شده است. بقیه حالات مشابه این‌ها است با این تفاوت که جای دو عدد تعویض می‌شود.

شکل ۱. ماکزیمم دو عدد فازی ذوزنقه‌ای

نتیجه ۱

با توجه به لم ۱ و به دلیل اینکه هر دو عدد \tilde{A}_{ap} و \tilde{C} اعداد فازی LR با پارامترهای مساوی هستند، با اندکی اغماض در مورد شکل احتمالا غیرخطی تابع عضویت \tilde{C} در فواصل $[C^l, C^{m_1}]$ و $[C^{m_2}, C^u]$ و خطی فرض کردن آن می توان گفت \tilde{C} یک عدد فازی دوزنقه‌ای به صورت زیر است:

$$\tilde{C} = \max\{\tilde{A}, \tilde{B}\} = [\max(A^a, B^a), \max(A^b, B^b), \max(A^c, B^c), \max(A^d, B^d)] \quad (۴)$$

در اینجا خاصیت زیر برای عملگر ماکزیمم فوق‌الذکر بیان می‌شود و خواص دیگر آن در بخش مربوط به مقایسه اعداد فازی ذکر خواهد شد.

قضیه ۱

اگر \tilde{A}_1, \tilde{A}_2 و \tilde{A} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می‌توان نوشت: $\max\{\tilde{A} \oplus \tilde{A}_1, \tilde{A} \oplus \tilde{A}_2\} = \tilde{A} \oplus \max\{\tilde{A}_1, \tilde{A}_2\}$

اثبات

بر اساس نتیجه ۱ و تعریف جمع فازی داریم:

$$\max\{\tilde{A} \oplus \tilde{A}_1, \tilde{A} \oplus \tilde{A}_2\} = [\max(A^a + A_1^a, A^a + A_2^a), \max(A^b + A_1^b, A^b + A_2^b), \max(A^c + A_1^c, A^c + A_2^c), \max(A^d + A_1^d, A^d + A_2^d)]$$

و طبق خاصیت عملگر max برای اعداد حقیقی این مقدار برابر است با:

$$[A^a + \max(A_1^a, A_2^a), A^b + \max(A_1^b, A_2^b), A^c + \max(A_1^c, A_2^c), A^d + \max(A_1^d, A_2^d)]$$

و مجدداً طبق نتیجه ۱ خواهیم داشت:

$$\max\{\tilde{A} \oplus \tilde{A}_1, \tilde{A} \oplus \tilde{A}_2\} = \tilde{A} \oplus \max\{\tilde{A}_1, \tilde{A}_2\}$$

۴- روابط نامساوی بین اعداد فازی

با توجه به اینکه دربرخی تجزیه و تحلیل‌های جبری، از روابط نامساوی بین اعداد فازی استفاده‌های فراوانی می‌شود، در این بخش، از یک دیدگاه جدید، دو نوع روش تحت عنوان روابط نامساوی، برای مقایسه صریح اعداد فازی تعریف، و خواص آن‌ها مورد مطالعه قرار می‌گیرد. همچنین خواص مربوط به بعضی از معیارهای مقایسه مذکور در منابع گذشته، تحت عنوان نابرابری تابعی، در ادامه بیان و اثبات می‌شود. هر چند این روابط را روی اعداد فازی دوزنقه‌ای توضیح می‌دهیم، اما بیشتر آن‌ها در حالت کلی نیز صادق هستند.

۴-۱- نابرابری مطلق

ساده‌ترین نوع روابط نامساوی بین اعداد فازی، نابرابری مطلق است. در این حالت توابع عضویت دو عدد هیچ همپوشانی با یکدیگر ندارند و بنابر این نتیجه مقایسه کاملاً روشن است.

تعریف ۱. نابرابری مطلق

در مورد دو عدد فازی دوزنقه‌ای $\tilde{A} = (A^a, A^b, A^c, A^d)$ و $\tilde{B} = (B^a, B^b, B^c, B^d)$ گوئیم \tilde{A} مطلقاً از \tilde{B} کوچکتر است و نشان می‌دهیم: $\tilde{A} \ll \tilde{B}$ اگر و فقط اگر: $A^d \leq B^a$

تعریف ۲. برابری مطلق

در مورد دو عدد فازی دوزنقه‌ای $\tilde{A} = (A^a, A^b, A^c, A^d)$ و $\tilde{B} = (B^a, B^b, B^c, B^d)$ گوئیم \tilde{A} مطلقاً مساوی \tilde{B} است و نشان می‌دهیم $\tilde{B} = \tilde{A}$ اگر و فقط اگر $A^x = B^x, x = a, b, c, d$. در صورت عدم وجود تساوی مطلق می‌نویسیم $\tilde{A} \neq \tilde{B}$. در مورد نابرابری مطلق خاصیت‌های زیر را می‌توان اثبات کرد:

قضیه ۲. جمع کردن طرفین دو نامساوی

اگر \tilde{A} , \tilde{B} , \tilde{C} و \tilde{D} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می‌توان نوشت:

$$(\tilde{A} \ll \tilde{B}, \tilde{C} \ll \tilde{D}) \Rightarrow \tilde{A} \oplus \tilde{C} \ll \tilde{B} \oplus \tilde{D}$$

اثبات

طبق تعریف ۱ می‌توان نوشت:

$$(\tilde{A} \ll \tilde{B}, \tilde{C} \ll \tilde{D}) \Rightarrow (A^d \leq B^a, C^d \leq D^a)$$

و با استفاده از روابط نامساوی بین اعداد حقیقی و سپس تعریف جمع فازی:

$$A^d + C^d \leq B^a + D^a \Rightarrow (\tilde{A} \oplus \tilde{C})^d \leq (\tilde{B} \oplus \tilde{D})^a$$

و نهایتاً طبق تعریف ۱ حکم ثابت می‌شود.

قضیه ۳. حذف عدد فازی 0 از یک طرف نامساوی

اگر \tilde{A} و \tilde{B} اعداد فازی دوزنقه‌ای و $\tilde{0}_{c,d} = (-d, -c, c, d)$ عدد فازی تقریباً صفر باشد، می‌توان نوشت:

$$a) \tilde{A} \oplus \tilde{0} \ll \tilde{B} \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{B}$$

$$b) \tilde{A} \ll \tilde{B} \oplus \tilde{0} \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{B}$$

اثبات a: طبق تعریف ۱ داریم

$$\tilde{A} \oplus \tilde{0} \ll \tilde{B} \Rightarrow (\tilde{A} \oplus \tilde{0})^d \leq B^a$$

و از تعریف جمع فازی و همچنین نامنفی بودن d نتیجه می‌گیریم $A^d + d \leq B^a \Rightarrow A^d \leq B^a$ و نهایتاً طبق تعریف ۱ خواهیم داشت $\tilde{A} \ll \tilde{B}$.

اثبات b: در اینجا هم با استفاده از تعریف ۱ و نامنفی بودن d داریم:

$$\tilde{A} \ll \tilde{B} \oplus \tilde{0} \Rightarrow A^d \leq (\tilde{B} \oplus \tilde{0})^a \Rightarrow A^d \leq B^a - d \Rightarrow A^d \leq B^a \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{B}$$

قضیه ۴. حذف یک عدد فازی یکسان از دو طرف نامساوی

اگر \tilde{A} , \tilde{B} و \tilde{C} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می‌توان نوشت:

$$\tilde{A} \oplus \tilde{C} \ll \tilde{B} \oplus \tilde{C} \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{B}$$

اثبات

با استفاده از تعریف ۱ می‌توان نوشت:

$$\tilde{A} \oplus \tilde{C} \ll \tilde{B} \oplus \tilde{C} \Rightarrow (\tilde{A} \oplus \tilde{C})^d \leq (\tilde{B} \oplus \tilde{C})^a \Rightarrow A^d + C^d \leq B^a + C^a$$

از طرف دیگر می‌دانیم $C^d \geq C^a$ بنابراین:

$$A^d \leq B^a \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{B}$$

قضیه ۵. انتقال نامساوی‌ها

اگر \tilde{A} , \tilde{B} و \tilde{C} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می‌توان نوشت:

$$\tilde{A} \ll \tilde{B}, \tilde{B} \ll \tilde{C} \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{C}$$

اثبات

طبق تعریف ۱:

$$\tilde{A} \ll \tilde{B}, \tilde{B} \ll \tilde{C} \Rightarrow A^d \leq B^a, B^d \leq C^a$$

از طرف دیگر می‌دانیم $B^a \leq B^d$ بنابراین $A^d \leq C^a$ و در نتیجه طبق تعریف خواهیم داشت $\tilde{A} \ll \tilde{C}$.

قضیه ۶.

اگر \tilde{A} و \tilde{B} دو عدد فازی دوزنقه‌ای باشند، $\tilde{A} \ll \tilde{B}$ اگر و فقط اگر $\tilde{C} = \tilde{A} \Theta \tilde{B}$ یک عدد فازی منفی باشد.

اثبات

طرف اول: چون طبق تعریف تفاضل دو عدد فازی دوزنقه‌ای یک عدد فازی دوزنقه‌ای است بنابراین این $\tilde{C} = (C^a, C^b, C^c, C^d)$ از سوی دیگر طبق فرض داریم $\tilde{A} \ll \tilde{B}$ پس طبق تعریف ۱، $A^d \leq B^a$ و بنابراین:

$$C^d = A^d - B^a \leq 0$$

و چون $C^a \leq C^b \leq C^c \leq C^d$ بنابراین سایر پارامترهای \tilde{C} نیز منفی خواهند بود و در نتیجه طبق تعریف، \tilde{C} یک عدد فازی منفی است.

طرف دوم: چون \tilde{C} یک عدد فازی منفی است طبق تعریف بایستی $C^d = A^d - B^a \leq 0$ و بنابراین $A^d \leq B^a$ و طبق تعریف خواهیم داشت $\tilde{A} \ll \tilde{B}$.

۴-۲- نابرابری نسبی

یکی دیگر از روابط نامساوی بین اعداد فازی که در اینجا تعریف می‌کنیم نابرابری نسبی است که براساس عملگر ماکزیمم تعریف می‌شود. در این صورت ممکن است در عین حال که توابع عضویت دو عدد با هم همپوشانی دارند، رابطه نامساوی بین آنها وجود داشته باشد.

تعریف ۳. برابری مطلق و نابرابری نسبی

در مورد دو عدد فازی دوزنقه‌ای $\tilde{A} = (A^a, A^b, A^c, A^d)$ ، $\tilde{B} = (B^a, B^b, B^c, B^d)$ اگر $A^a = B^a$ ، $A^b = B^b$ ، $A^c = B^c$ ، $A^d = B^d$ ، $\tilde{A} = \tilde{B}$ می‌دهیم. \tilde{A} مطلقاً با \tilde{B} مساوی است و نشان می‌دهیم $\tilde{A} = \tilde{B}$.
از سوی دیگر، اگر $\max\{\tilde{A}, \tilde{B}\} = \tilde{B}$ و $\tilde{A} \neq \tilde{B}$ ، \tilde{A} را نسبتاً کوچکتر از \tilde{B} می‌نامیم و نشان می‌دهیم $\tilde{A} < \tilde{B}$. همچنین اگر \tilde{A} مطلقاً با \tilde{B} مساوی، یا به‌طور نسبی از آن کوچکتر باشد، می‌نویسیم $\tilde{A} \leq \tilde{B}$.

نتیجه ۲

در مورد دو عدد فازی دوزنقه‌ای \tilde{A} و \tilde{B} می‌توان گفت: $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ اگر و فقط اگر:

$$A^a \leq B^a, A^b \leq B^b, A^c \leq B^c, A^d \leq B^d$$

اثبات

ابتدا فرض کنیم $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ ، طبق تعریف ۳ یا $\tilde{A} = \tilde{B}$ یا $\tilde{A} < \tilde{B}$. اگر $\tilde{A} = \tilde{B}$ طبق تعریف ۲ خواهیم داشت $A^a = B^a, A^b = B^b, A^c = B^c, A^d = B^d \Rightarrow A^a \leq B^a, A^b \leq B^b, A^c \leq B^c, A^d \leq B^d$
در غیر این صورت $\tilde{A} < \tilde{B}$ و با توجه به نتیجه ۱ و تعریف ۳، داریم:

$$\max\{\tilde{A}, \tilde{B}\} =$$

$$[\max(A^a, B^a), \max(A^b, B^b), \max(A^c, B^c), \max(A^d, B^d)] = (B^a, B^b, B^c, B^d)$$

و طبق تعریف تساوی مطلق دو عدد فازی $\max(A^x, B^x) = B^x$ ، $x = a, b, c, d$ و طبق خاصیت عملگر ماکزیمم برای اعداد حقیقی $x = a, b, c, d$ ، $A^x \leq B^x$.

حال فرض کنیم $A^x \leq B^x$, $x = a, b, c, d$, اگر همه این چهار رابطه به صورت تساوی برقرار باشد نتیجه می گیریم $\tilde{A} = \tilde{B}$, در غیر این صورت واضح است که $\tilde{A} \neq \tilde{B}$ و همچنین $\max(A^x, B^x) = B^x$, $x = a, b, c, d$, بنابراین طبق نتیجه ۱ داریم $\max\{\tilde{A}, \tilde{B}\} = \tilde{B}$ آنگاه بر اساس تعریف خواهیم داشت $\tilde{A} < \tilde{B}$. نهایتاً چون $\tilde{A} = \tilde{B}$ یا $\tilde{A} < \tilde{B}$. آنگاه $\tilde{A} \leq \tilde{B}$. در مورد نابرابری نسبی خاصیت‌های زیر را می توان اثبات کرد:

قضیه ۷. جمع کردن طرفین دو نامساوی

اگر \tilde{A} , \tilde{B} , \tilde{C} و \tilde{D} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$(\tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{C} \leq \tilde{D}) \Rightarrow \tilde{A} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{B} \oplus \tilde{D}$$

اثبات

باتوجه به نتیجه ۲ می توان نوشت:

$$(\tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{C} \leq \tilde{D}) \Rightarrow A^x \leq B^x, C^x \leq D^x, x = a, b, c, d$$

و طبق روابط نامساوی بین اعداد حقیقی و تعریف جمع فازی :

$$A^x + C^x \leq B^x + D^x, x = a, b, c, d \Rightarrow (\tilde{A} \oplus \tilde{C})^x \leq (\tilde{B} \oplus \tilde{D})^x, x = a, b, c, d$$

وباز طبق نتیجه ۲:

$$\tilde{A} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{B} \oplus \tilde{D}$$

قضیه ۸. حذف و اضافه کردن یک عدد فازی یکسان از دو طرف نامساوی

اگر \tilde{A} , \tilde{B} و \tilde{C} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$\tilde{A} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{B} \oplus \tilde{C} \Leftrightarrow \tilde{A} \leq \tilde{B}$$

اثبات

با توجه به نتیجه ۲ و تعریف جمع فازی :

$$\tilde{A} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{B} \oplus \tilde{C} \Leftrightarrow$$

$$(\tilde{A} \oplus \tilde{C})^x \leq (\tilde{B} \oplus \tilde{C})^x, x = a, b, c, d \Leftrightarrow A^x + C^x \leq B^x + C^x, x = a, b, c, d$$

و طبق روابط نامساوی اعداد حقیقی $A^x \leq B^x$, $x = a, b, c, d$ و نهایتاً طبق نتیجه ۲ $\tilde{A} \leq \tilde{B}$. طرف دوم نیز به ترتیب معکوس اثبات می شود.

قضیه ۹ انتقال نامساوی‌ها

اگر \tilde{A} , \tilde{B} و \tilde{C} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$\tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{B} \leq \tilde{C} \Rightarrow \tilde{A} \leq \tilde{C}$$

اثبات

طبق نتیجه ۲ و روابط نامساوی اعداد حقیقی می توان نوشت:

$$\tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{B} \leq \tilde{C} \Rightarrow A^x \leq B^x, B^x \leq C^x, x = a, b, c, d \Rightarrow A^x \leq C^x, x = a, b, c, d$$

در نهایت طبق نتیجه ۲ خواهیم داشت $\tilde{A} \leq \tilde{C}$.

نتیجه ۳

اگر \tilde{A} , \tilde{B} , \tilde{C} و \tilde{D} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$\tilde{B} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{A}, \tilde{D} \leq \tilde{B} \Rightarrow \tilde{D} \oplus \tilde{C} \leq \tilde{A}$$

اثبات

طبق قضیه ۸ از $\tilde{D} < \tilde{B}$ نتیجه می شود $\tilde{D} \oplus \tilde{C} < \tilde{B} \oplus \tilde{C}$ و با توجه به فرض و خاصیت انتقال نامساویها (قضیه ۹) حکم ثابت می شود.

قضیه ۱۰

اگر \tilde{A} و \tilde{B} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$\tilde{A} \leq \max\{\tilde{A}, \tilde{B}\}, \tilde{B} \leq \max\{\tilde{A}, \tilde{B}\}$$

اثبات

با توجه به نتیجه ۱ داریم:

$$\max\{\tilde{A}, \tilde{B}\} = [\max(A^a, B^a), \max(A^b, B^b), \max(A^c, B^c), \max(A^d, B^d)]$$

می دانیم $A^x \leq \max(A^x, B^x), x = a, b, c, d$ و $B^x \leq \max(A^x, B^x), x = a, b, c, d$ بنابراین در صورتی که $\tilde{A} \neq \tilde{B}$ طبق نتیجه ۲ روابط نامساوی برقرار است و در صورتیکه $\tilde{A} = \tilde{B}$ ، روابط فوق هر دو به صورت تساوی برقرار خواهند بود.

قضیه ۱۱

اگر \tilde{A} ، \tilde{B} و \tilde{C} اعداد فازی دوزنقه‌ای باشند می توان نوشت:

$$\tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{B} \ll \tilde{C} \Rightarrow \tilde{A} \ll \tilde{C}$$

اثبات

طبق نتیجه ۲ از $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ خواهیم داشت $A^d \leq B^d$ و طبق تعریف ۱ از $\tilde{B} \ll \tilde{C}$ به دست می آوریم $B^d \leq C^a$ و از این دو نتیجه می شود $A^d \leq C^a$. مجدداً طبق تعریف ۱ خواهیم داشت: $\tilde{A} \ll \tilde{C}$. در مورد نابرابری نسبی قضیه‌های زیر را نیز می توان اثبات کرد:

قضیه ۱۲

در مورد دو عدد فازی دوزنقه‌ای \tilde{A} و \tilde{B} اگر داشته باشیم $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ آنگاه $\tilde{A} \ominus \tilde{B}$ یک عدد فازی دوزنقه‌ای نامثبت است.

اثبات

طبق تعریف تفریق اعداد فازی دوزنقه‌ای داریم: $\tilde{A} \ominus \tilde{B} = [(A^a - B^d), (A^b - B^c), (A^c - B^b), (A^d - B^a)]$. از طرف دیگر چون بر اساس فرض $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ است، طبق نتیجه ۲ داریم $A^a \leq B^a$ همچنین واضح است که $B^a \leq B^d$ در نتیجه به دست می آوریم: $A^a \leq B^d \Rightarrow A^a - B^d = (\tilde{A} \ominus \tilde{B})^a \leq 0$.

حال برای اثبات نامثبت بودن $\tilde{A} \ominus \tilde{B}$ باید ثابت کنیم حالت $A^a - B^d = 0$ اتفاق نمی افتد و حتماً $A^a - B^d < 0$ است. برای این منظور فرض کنید $A^a = B^d$ باشد، ولی طبق فرض داریم $A^a \leq B^a$. پس بایستی $B^d \leq B^a$ و چون $B^d < B^a$ امکان ندارد، باید $B^d = B^a$ ، و این نخواهد بود مگر اینکه \tilde{B} یک عدد قطعی باشد. از $A^d \leq B^d$ و $B^d = B^a$ نتیجه می شود $A^d \leq B^a$. از سوی دیگر برای \tilde{A} دو حالت وجود دارد. حالت اول اینکه یک عدد قطعی باشد، یعنی $A^d = A^a$. با در نظر گرفتن این فرض و فرض ابتدای بحث یعنی $A^a = B^d$ نتیجه می گیریم که \tilde{A} و \tilde{B} باید دو عدد قطعی مساوی هم باشند که خلاف فرض $\tilde{A} \leq \tilde{B}$ است. بنابراین قطعی بودن \tilde{A} امکان پذیر نیست. حالت دوم برای \tilde{A} این

است که $A^a < B^d$ باشد. با کنار هم قرار دادن این فرض با نتیجه به دست آمده در بالا یعنی $A^d \leq B^a$ نتیجه می شود $A^a < B^d$. این نتیجه به همراه قطعی بودن \tilde{B} لازم می دارد که $A^a < B^d$ باشد و این خلاف فرض $A^a = B^d$ است. بنابراین با فرض کردن $A^a = B^d$ هر دو حالت ممکن برای \tilde{A} ناممکن می نماید. از این رو حتما $A^a - B^d < 0$ است، و بنابر این $(\tilde{A} \ominus \tilde{B})^a < 0$ می باشد. نهایتا چون حد پایینی $\tilde{A} \ominus \tilde{B}$ یک عدد منفی است نتیجه می شود که این عدد نامثبت می باشد.

۳-۴- نابرابری تابعی (تقریبی)

یکی از روش های بسیار معمول مقایسه اعداد فازی، استفاده از یک تابع ترتیب بندی است که به ازای هر عدد فازی یک عدد حقیقی را نسبت می دهد.

تعریف ۴. نابرابری و برابری تقریبی (تابعی)

در مورد دو عدد فازی دوزنقه ای \tilde{A} و \tilde{B} گوئیم \tilde{A} تقریبا از \tilde{B} کوچکتر است و نشان می دهیم $\tilde{A} < \tilde{B}$ اگر و فقط اگر $V(\tilde{A}) < V(\tilde{B})$ ، همچنین گوئیم \tilde{A} تقریبا مساوی \tilde{B} است و نشان می دهیم $\tilde{A} \approx \tilde{B}$ اگر و فقط اگر $V(\tilde{A}) = V(\tilde{B})$ ، که در آن $V(\cdot)$ تابعی است که از \aleph (مجموعه اعداد فازی) به \Re (مجموعه اعداد حقیقی) تعریف می شود.

تاکنون توابع متعددی برای ترتیب بندی، بر حسب سلاقی و کاربردهای گوناگون توسط محققین ارائه شده است. در این بین، روش های ارائه شده توسط یاگر [۳]، لیو و وانگ [۹] (با $\lambda = 1/2$ یعنی تصمیم گیر معمولی) و کامپوس و گانزالز [۷] (برای تصمیم گیر معمولی)، برای اعداد فازی دوزنقه ای توابع ترتیب یکسانی را ارائه می دهند. در آن ها اگر \tilde{A} یک عدد فازی دوزنقه ای

$$V_1(\tilde{A}) = \frac{a+b+c+d}{4} \text{ باشد، داریم: } (a, b, c, d)$$

همچنین در روش ارائه شده توسط چوبینه و لی [۵] تابع ترتیب برای اعداد فازی دوزنقه ای عبارت است از:

$$V_2(\tilde{A}) = \frac{1}{u-l} \left(\frac{a+b+c+d}{4} - l \right); \forall \tilde{A}: l \leq a \leq b \leq c \leq d \leq u$$

در این تابع باز هم مشاهده می شود که معیار ترتیب بندی متناسب با $(a+b+c+d)/4$ است. بنابراین در اینجا تابع ترتیب بندی اعداد فازی را $V_1(\cdot)$ در نظر می گیریم و با $V(\cdot)$ نشان می دهیم.

برای تابع ترتیب بندی فوق خاصیت هایی قابل اثبات است که در اینجا برای رعایت اختصار از ذکر آن ها خودداری می شود. نهایتا به منظور مقایسه سه رابطه نامساوی ذکر شده، در جدول ۱ به طور خلاصه چند خاصیت مهم از بین خواص اثبات شده ذکر شده اند.

جدول ۱. مقایسه خواص انواع نامساوی ها

نوع نامساوی			خواص
تابعی	نسبی	مطلق	
*	*	*	جمع کردن طرفین دو نامساوی
*	*	*	حذف عدد فازی یکسان از دو طرف نامساوی
*	*	*	افزودن عدد فازی یکسان به دو طرف نامساوی
*	*	*	انتقال نامساوی ها
		*	حذف عدد فازی صفر از یک طرف نامساوی
*			افزودن عدد فازی صفر به یک طرف نامساوی

در پایان این بخش روابط بین سه نوع نابرابری مطلق، نسبی و تابعی (تقریبی) در قالب قضیه‌های زیر اثبات می‌شود:

قضیه ۱۳

اگر \tilde{A} و \tilde{B} دو عدد فازی دوزنقه‌ای باشند و \tilde{A} به‌طور نسبی از \tilde{B} کوچکتر باشد آنگاه \tilde{A} به‌طور تقریبی هم از \tilde{B} کوچکتر است، یعنی: $\tilde{A} \leq \tilde{B} \Rightarrow \tilde{A} < \tilde{B}$

اثبات

$$\tilde{A} \leq \tilde{B} \Rightarrow A^x \leq B^x, x = a, b, c, d, \tilde{A} \neq \tilde{B} \Rightarrow \sum_{x=a,b,c,d} A^x < \sum_{x=a,b,c,d} B^x \Rightarrow V(\tilde{A}) < V(\tilde{B})$$

$$\Rightarrow \tilde{A} < \tilde{B}$$

قضیه ۱۴

اگر \tilde{A} و \tilde{B} دو عدد فازی دوزنقه‌ای باشند و \tilde{A} مطلقاً از \tilde{B} کوچکتر و $\tilde{B} \neq \tilde{A}$ باشد آنگاه \tilde{A} به‌طور نسبی و تقریبی هم از \tilde{B} کوچکتر است، یعنی: $\tilde{A} \ll \tilde{B}, \tilde{A} \neq \tilde{B} \Rightarrow \tilde{A} \leq \tilde{B}, \tilde{A} < \tilde{B}$.

اثبات

چون $\tilde{A} \ll \tilde{B}$ طبق قضیه ۶ خواهیم داشت $\tilde{A} \ominus \tilde{B} \ll 0$ و چون $\tilde{B} \neq \tilde{A}$ بنا بر این $\tilde{A} \ominus \tilde{B}$ غیر صفر است. بنابراین $\tilde{A} < \tilde{B}$ است. از سوی دیگر چون $\tilde{A} \ll \tilde{B}$ ، طبق تعریف ۱ خواهیم داشت $A^d \leq B^a$ و بنابراین $A^a \leq A^b \leq A^c \leq A^d \leq B^a \leq B^b \leq B^c \leq B^d$ در اینجا شرایط تعریف ۳ برقرار است، بنابراین $\tilde{A} \leq \tilde{B}$.

۵- نتیجه گیری

رابطه نامساوی بین کمیت‌های حقیقی دارای خواصی است که به راحتی در انجام بسیاری از استنتاجات جبری از آنها استفاده می‌شود. در مورد کمیت‌های فازی دو مشکل وجود دارد. اول اینکه رابطه نامساوی بین اعداد فازی منحصر به فرد نیست و روابط نامساوی متعددی تاکنون تعریف شده و این امر همچنان ادامه دارد. مشکل دوم آن است که نمی‌توان مطمئن بود خواص نامساوی حقیقی، در مورد همه نامساوی‌های فازی نیز معتبر است. بنابراین در مواردی که استنتاجات جبری مبتنی بر نابرابری‌های فازی لازم می‌شود، مشکلاتی وجود خواهد داشت. با مقایسه بین روشهای مقایسه صریح و فازی بین اعداد فازی در می‌یابیم که بیان خواص نامساوی‌ها به آن گونه که در نامساوی‌های حقیقی مطرح می‌شود، فقط در مورد روشهای مقایسه صریح امکان پذیر است. از این رو در این مقاله، برخی روابط نامساوی صریح بین اعداد فازی را تعریف، و خصوصیات هرکدام را بیان و اثبات کردیم. این روابط عبارت بود از نابرابری مطلق، نسبی و تابعی. در این مقاله اعداد فازی دوزنقه‌ای، به علت کاربرد فراوان، مورد توجه قرار گرفت. به عنوان تحقیقات آتی می‌توان اثبات خواص نامساویها را به سایر اعداد فازی تعمیم داد. نویسنده از خواص رابطه نامساوی نسبی، برای اثبات قضایای مورد نیاز در تجزیه و تحلیل مساله زمانبندی کارگاه جریان فازی^۱ استفاده فراوانی برده‌است [۱۱].

مراجع

- [1] Bortolan, G., and Degani, P., (1985), "A Review of Some Methods for Ranking Fuzzy Subsets", Fuzzy Sets and Systems, Vol. 15, Pages 1-19.
- [2] Lee, E. S., and Li, R. J., (1988), "Comparison of Fuzzy Numbers Based on the Probability Measure of Fuzzy Events", Computer and Mathematics with Applications, Vol. 15, Pages 887-896.
- [3] Yager, R. R., (1981), "A Procedure for Ordering Fuzzy Subsets of the Unit Interval", Information Science, Vol. 24, Pages 143-161.
- [4] Yager, R. R., (1978), "Ranking Fuzzy Subsets Over the Unit Interval", Proceedings of the 1978 CDC, Pages 1435-1437.
- [5] Choobineh, F., and Li, H., (1993), "An Index for Ordering Fuzzy Numbers", Fuzzy Sets and Systems, Vol. 54, Pages 287-294.
- [6] Chang, W., (1981), "Ranking of Fuzzy Utilities with Triangular Membership Functions", Proceedings of International Conference on Policy Analysis and Information Systems, Pages 263-272.
- [7] Campos, L. M., and Gonzalez, A., (1989), "A Subjective Approach for Ranking Fuzzy Numbers", Fuzzy Sets and Systems, Vol. 29, Pages 145-153.
- [8] Kim, K., and Park, K. S., (1990), "Ranking Fuzzy Numbers with Index of Optimism", Fuzzy Sets and Systems, Vol. 35, Pages 143-150.
- [9] Liou, T. S., and Wang, M. J. J., (1992), "Ranking Fuzzy Numbers with Integral Value", Fuzzy Sets and Systems, Vol. 50, Pages 247-255.
- [10] Zimmermann, H. J., (1996), "Fuzzy Set Theory and Its Applications", 3rd ed., Kluwer Academic Publishers.

[۱۱] مصدق‌خواه، مسعود، (۱۳۸۱)، "رویکرد چند مشخصه‌ای به مسأله کارگاه جریانی عمومی با زمان‌های پردازش فازی"، پایان‌نامه دکتري، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.